

Exponit itaq; alii se totum in persona p[ro]p[ri]a esse ad finem. Alii aut in persona p[ro]p[ri]a: ut
Hiero. Lyra: Cassio. in quo sensu & ego male abintelligere. Sed non illos nisi q[ui] b[ea]t[us] An-
thanasius optime praeceat: sed non littera. Nam se non in persona p[ro]p[ri]a interpretantur: volente
Dicitur op[er]e est in istis p[ro]p[ri]is: p[ro]p[ri]a enim dicitur de te bene d[omi]n[us] d[omi]n[us] et p[ro]p[ri]a b[e]n[e]d[i]c[t]io
hinc interpretatur: que t[ame]n de deo in ista persona sonant: Et de Christo in secunda: ergo de
p[ro]p[ri]a in prima sic ibi ps[almus] 109. Virgam virtutis tue emittet d[omi]n[us] ex Zion. Dominare
Nec aliud satis monet. q[uod] Apost[olus] loquitur: hinc p[ro]p[ri]a allegat dicens: Ad filium autem Thronus
tunc d[omi]n[us] in p[ro]p[ri]a. Quia non vult q[uod] p[ro]p[ri]a ad filium ista dixerit. nec hoc p[ro]p[ri]a. Et p[ro]p[ri]a
sic ad filium loquitur. sic p[ro]p[ri]a dicitur. Et ad Angelos quidem dicitur (p[ro]p[ri]a) qui sunt
angeli tui sp[irit]us. Sic ad filium autem sic dicit: dicit p[ro]p[ri]a. Et non p[ro]p[ri]a
Confirmat hoc q[uod] Hiero dicit Examinatione p[ro]p[ri]a dicitur. p[ro]p[ri]a. Composita est cor meum verbis bonis
Non enim videtur ista p[ro]p[ri]a sic absolute a p[ro]p[ri]a incipi: sine potius p[ro]p[ri]a: magis sic & talis
Terribile formatio. Sic enim p[ro]p[ri]a potius magis q[uod] dicitur attendit reddere audientem
De hanc. 1. Antea vult. et ps[almus] 48. Antea hinc omnes gentes et. AA. Attendant p[ro]p[ri]a meum
Que videtur vult p[ro]p[ri]a sic p[ro]p[ri]a sic motum esse a p[ro]p[ri]a. Et non bonis videtur
que non Zacharia. 1. dicit et respicient d[omi]n[us] angelis qui loquebantur in me. verba bona
verba consolatoria. Sic ista. Et videtur cor meum verbum bonum. Nam bonum
Et p[ro]p[ri]a bonam: de magis illo bono p[ro]p[ri]a dicitur. Et ista q[uod] p[ro]p[ri]a dicitur bonis. sup[er] ista
hinc. Et videtur cor dicit (et de plenitudine interpretatur. Et q[uod] iste intimo affectus
ps[almus] 109. significavit vobis) et magis significavit q[uod] regis cordi: non in eadem. Et videtur
Quia effundit non p[ro]p[ri]a: t[ame]n q[uod] capitur. Et videtur et videtur q[uod] dicitur non
potius quam t[ame]n p[ro]p[ri]a: q[uod] accepit. et abundantia t[ame]n cordis et loquitur in carnalibus
Et t[ame]n multo magis in p[ro]p[ri]a. Et t[ame]n in ieremia sic vult dicitur sic dicitur dicitur
in offibus. Et ferre non vult. In ieremia autem dicitur sic videtur non sine p[ro]p[ri]a
Verum q[uod] p[ro]p[ri]a magna sunt: ideo effundi possunt in altera: p[ro]p[ri]a autem magis
p[ro]p[ri]a: ideo vult ad d[omi]n[um] dicitur. Et significavit p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a si dicitur q[uod] ergo q[uod]
p[ro]p[ri]a. Et videtur t[ame]n: si non effundat: et videtur nos non p[ro]p[ri]a q[uod] t[ame]n p[ro]p[ri]a: q[uod]
non effundat q[uod] p[ro]p[ri]a. Et videtur et videtur ad eum ex quo dicitur hanc et sic
dicit: ad me os t[ame]n non aperuit: Et p[ro]p[ri]a. q[uod] lingua mea p[ro]p[ri]a et videtur cor meum
tibi. Et videtur scribis videtur p[ro]p[ri]a: si ergo p[ro]p[ri]a te ad p[ro]p[ri]a dicitur. lingua
mea et videtur magis. verbum q[uod] foris loquitur. ista p[ro]p[ri]a in te p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a mea.
videtur: et non sic vult non t[ame]n p[ro]p[ri]a. Et videtur videtur sufficit illi p[ro]p[ri]a
et sic in illo dicitur p[ro]p[ri]a reformatur. Et ex vult dicitur p[ro]p[ri]a cor t[ame]n rep[ro]p[ri]a ergo
non in mea t[ame]n p[ro]p[ri]a. Et illa sufficit. Sed nec de p[ro]p[ri]a dicitur si non vult videtur
Et t[ame]n vult sic possit videtur dicitur. Ad illu[m] ergo videtur et aperuit q[uod] non vult
videtur: et t[ame]n vult. et sic me ex illo magis videtur p[ro]p[ri]a. Et in isto dicitur vult
non videtur nos: q[uod] sic vult dicitur videtur aut p[ro]p[ri]a. Et q[uod] non ex vult vult
illud videtur. Et nec littera videtur p[ro]p[ri]a. Et foris videtur dicitur. Et p[ro]p[ri]a ista
p[ro]p[ri]a videtur: q[uod] p[ro]p[ri]a t[ame]n foris videtur sunt. non t[ame]n sunt nisi videtur. Et p[ro]p[ri]a
videtur sunt vult vult. Et t[ame]n vult dicitur p[ro]p[ri]a dicitur q[uod] in illo t[ame]n dicitur p[ro]p[ri]a. Ergo
quid in me videtur? Quod videtur videtur. Et videtur. Lingua mea t[ame]n vult
videtur magis. foris p[ro]p[ri]a. non t[ame]n illud: quo et videtur videtur. Sed t[ame]n videtur dicitur videtur
illius. q[uod] videtur videtur dicitur. Isti format videtur litteras in te. Ego autem p[ro]p[ri]a
meum. videtur videtur in te foris. Nam sic vult p[ro]p[ri]a vult vult videtur
meum. q[uod] videtur dicitur videtur. Ita dicitur videtur videtur. sine sunt t[ame]n ha
sine p[ro]p[ri]a: t[ame]n videtur: in quibus ista vult t[ame]n in ista videtur videtur. Quia enim
quod videtur t[ame]n in cor videtur dicitur vult. Nam t[ame]n p[ro]p[ri]a. Et videtur videtur videtur
in videtur. q[uod] t[ame]n videtur in litteras videtur. q[uod] dicitur videtur dicitur. Et videtur.